

Plenarinio posėdžio dokumentas

A8-0245/2016

10.10.2016

PRANEŠIMAS

dėl žmogaus teisių ir migracijos trečiosiose šalyse
(2015/2316(INI))

Užsienio reikalų komitetas

Pranešėja: Marie-Christine Vergiat

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
VYSTYMOŠI KOMITETO NUOMONĖ	22
GALUTINIO BALSAVIMO ATSAKINGAME KOMITETE REZULTATAI	27

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl žmogaus teisių ir migracijos trečiosiose šalyse (2015/2316(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją¹, ypač į jos 13 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso² ir į jos papildomą protokolą,
- atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą³ ir į 1966 m. Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą⁴ ir į jų protokolus,
- atsižvelgdamas į 1954 m. Konvenciją dėl asmenų be pilietybės statuso⁵ ir į 1961 m. Konvenciją dėl asmenų be pilietybės skaičiaus mažinimo⁶,
- atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinę konvenciją dėl visų formų rasinės diskriminacijos panaikinimo⁷,
- atsižvelgdamas į 1979 m. Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims⁸ ir į jos protokolą,
- atsižvelgdamas į 1984 m. Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą⁹ ir į jos protokolą,
- atsižvelgdamas į 1989 m. Vaiko teisių konvenciją¹⁰ ir į jos protokolus,
- atsižvelgdamas į 1990 m. Tarptautinę konvenciją dėl visų darbuotojų migrantų ir jų šeimos narių teisių apsaugos¹¹,
- atsižvelgdamas į 2006 m. Tarptautinę konvenciją dėl visų asmenų apsaugos nuo priverstinio dingimo¹²,

¹ <http://www.un.org/fr/universal-declaration-human-rights/index.html>

² http://www.unhcr.fr/4b14f4a62.html#_ga=1.129902988.1048611796.1455186445

³ <https://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/Volume%20999/volume-999-I-14668-English.pdf>

⁴ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=IV-3&chapter=4&lang=fr&clang=fr

⁵ http://www.unhcr.fr/4b151d05e.html#_ga=1.17778361.1048611796.1455186445

⁶ http://www.unhcr.fr/4b151d040.html#_ga=1.95759772.1048611796.1455186445

⁷ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-2&chapter=4&lang=fr&clang=fr

⁸ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/cedaw.htm>

⁹ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-9&chapter=4&lang=fr&clang=fr

¹⁰ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-11&chapter=4&lang=fr&clang=fr

¹¹ <http://www.ohchr.org/FR/ProfessionalInterest/Pages/CMW.aspx>

¹² https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=IV-16&chapter=4&lang=fr&clang=fr

- atsižvelgdamas į 2006 m. Neįgaliųjų teisių konvenciją¹ ir į jos protokolą,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugpjūčio 3 d. Jungtinių Tautų Generalinio Sekretoriaus pranešimą dėl žmogaus teisių propagavimo ir apsaugos, taip pat dėl migrantų žmogaus teisių propagavimo būdų ir priemonių,²
- atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 18 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją dėl migrantų apsaugos³,
- atsižvelgdamas į įvairių tarptautinių žmogaus teisių organų atliktą darbą, įskaitant įvairias Jungtinių Tautų specialiojo pranešėjo migrantų žmogaus teisių klausimais François Crépeau⁴ ir kitų atitinkamų specialiųjų pranešėjų parengtas ataskaitas, taip pat visuotinį periodinį vertinimą ir kitų sutarties organų darbą,
- atsižvelgdamas į JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro (OHCHR) darbą ir ataskaitas, įskaitant Rekomenduojamus žmogaus teisių laikymosi prie tarptautinių sienų principus ir gaires ir Tranzitu vykstančių migrantų padėties ataskaitą,
- atsižvelgdamas į JT pagrindinius verslo ir žmogaus teisių principus,
- atsižvelgdamas į Dakos darbuotojų migrantų įdarbinimo ir atsakingo naudojimosi jų paslaugomis principus⁵,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnį,
- atsižvelgdamas į atitinkamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros ataskaitas,
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 18 d. Komisijos komunikatą „Visuotinis požiūris į migraciją ir judumą“ (COM(2011) 0743)⁶,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 13 d. Komisijos komunikatą „Europos migracijos darbotvarkė“ (COM(2015) 0240)⁷,

¹ <http://www.un.org/french/disabilities/default.asp?id=1413>

² http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/70/259&referer=/english/&Lang=F

³ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/167&referer=/english/&Lang=F

⁴ Banking on mobility over a generation: follow-up to the regional study on the management of the external borders of the European Union and its impact on the human rights of migrants (Galimybės pasinaudoti judumo teikiama is priivalumais vienos kartos gyvenimo laikotarpiu. Tolesnės priemonės atsižvelgiant į regioninį tyrimą dėl Europos Sąjungos išorės sienų valdymo ir jo poveikio migrantų žmogaus teisėms), 2015 m. gegužės 8 d., prieiga per internetą (kodas: A/HRC/29/36):

<http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session29/Pages/ListReports.aspx>

Regional study on the management of the external borders of the European Union and its impact on the human rights of migrants (Regioninis tyrimas Europos Sąjungos išorės sienų valdymo ir jo poveikio migrantų žmogaus teisėms klausimais), 2013 m. balandžio 24 d., prieiga per internetą:

http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A-HRC-23-46_fr.pdf

⁵ 2012 m. gruodžio mėn. Žmogaus teisių ir verslo instituto nustatyti principai, prieiga per internetą: <http://www.dhaka-principles.org/>

⁶ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0743:FIN:LT:PDF>

⁷ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/background-information/docs/communication_on_the_european_agenda_on_migration_lt.pdf

- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 14 d. Komisijos komunikatą „Pabėgėlių krizės valdymas. Prioritetinių veiksmų pagal Europos migracijos darbotvarkę įgyvendinimo padėtis“ (COM(2015) 0510)¹,
- atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 20 d. Komisijos sprendimą dėl Europos Sąjungos skubiosios pagalbos patikos fondo stabilumui didinti ir pagrindinėms neteisėtoms migracijos ir asmenų persikėlimo Afrikoje priežastims šalinti įsteigimo²,
- atsižvelgdamas į 2015 m. birželio 25–26 d.³ ir 2015 m. spalio 15 d.⁴ Europos Vadovų Tarybos susitikimų išvadas,
- atsižvelgdamas į 2015 m. liepos 20 d. patvirtintas Tarybos išvadas dėl 2015–2019 m. veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje⁵,
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 9 d. Tarybos išvadas dėl priemonių pabėgėlių ir migracijos krizei spręsti⁶,
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 11–12 d. Valetos aukščiausiojo lygio susitikime patvirtintą politinį pareiškimą ir veiksmų planą⁷,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas migracijos klausimais, ypač į 2014 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją dėl padėties Viduržemio jūros regione ir poreikio nustatyti holistinę ES požiūrį į migraciją⁸, 2015 m. balandžio 29 d. rezoliuciją dėl pastaruoju metu Viduržemio jūroje įvykusių nelaimių ir ES migracijos ir prieglobsčio politikos⁹ ir į 2016 m. balandžio 12 d. rezoliuciją dėl poreikio nustatyti holistinę ES požiūrį į migraciją¹⁰,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją dėl galių mergaitėms suteikimo ES pasitelkiant švietimą¹¹,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. kovo 8 d. rezoliuciją dėl moterų pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų padėties Europos Sąjungoje¹²,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl kovos su prekyba žmonėmis palaikant ES išorės santykius¹³,

¹ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/european-agenda-migration/proposal-implementation-package/docs/communication_on_eam_state_of_play_20151014_lt.pdf

² https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/commission-decision-2015-7293-20151020_en.pdf

³ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-22-2015-INIT/lt/pdf>

⁴ www.consilium.europa.eu/lt/meetings/european-council/2015/10/15-euco-conclusions/

⁵ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10897-2015-INIT/lt/pdf>

⁶ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13880-2015-INIT/lt/pdf>

⁷ <http://www.consilium.europa.eu/fr/press/press-releases/2015/11/12-valletta-final-docs/>

⁸ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0105.

⁹ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0176.

¹⁰ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0102.

¹¹ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0312.

¹² Priimti tekstai, P8_TA(2016)0073.

¹³ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0300.

- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 11 d. patvirtintą antrojo Viduržemio jūros sąjungos parlamentinės asamblėjos pirmininkų aukščiausiojo lygio susitikimo baigiamąją deklaraciją imigracijos, prieglobsčio ir žmogaus teisių Europos ir Viduržemio jūros regione klausimais¹,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. gruodžio 17 d. rezoliuciją dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2014 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje²,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 9 d. AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos rezoliuciją dėl migracijos, žmogaus teisių ir humanitarinių pabėgėlių³,
 - atsižvelgdamas į įvairius pilietinės visuomenės organizacijų pranešimus migrantų žmogaus teisių klausimais,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto nuomonę (A8-0245/2016),
- A. kadangi žmogaus teisės yra prigimtinės visų be išimties žmonių teisės;
 - B. kadangi migracija yra pasaulinis ir daugialypis reiškinys, kurį sukelia daug įvairių veiksnių, pvz., ekonominės sąlygos (įskaitant turto pasiskirstymo raidą ir regioninę bei pasaulinę ekonominę integraciją), socialinės ir politinės sąlygos, padėtis darbo sąlygų, smurto ir saugumo srityse, laipsniškas aplinkos blogėjimas ir gaivalinių nelaimių daugėjimas; kadangi į šį reiškinį reikia reaguoti darniai, subalansuotai, visapusiškai ir atsižvelgiant į žmogiškąjį jo aspektą, taip pat nepamirštant teigiamo jo poveikio demografinėi raidai ir ekonominei plėtrai;
 - C. kadangi migracijos maršrutai yra itin sudėtingi, persikeliama ne tik iš vieno regiono į kitą, bet dažnai ir regiono viduje; kadangi, nepaisant pasaulinės ekonomikos krizės, JT duomenimis, tarptautinės migracijos srautai didėja; kadangi šiuo metu tarptautiniais migrantais laikoma beveik 244 mln. žmonių;
 - D. kadangi Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje ir kitose tarptautinėse konvencijose įtvirtintos teisės yra visuotinės ir nedalomos;
 - E. kadangi migracija taip pat yra vis didesnės globalizacijos ir rinkų tarpusavio priklausomybės padarinys;
 - F. kadangi įvairūs migracijai poveikį darantys veiksniai leidžia numatyti jų pasekmes ir įpareigoja formuoti tinkamą politiką;
 - G. kadangi migracijos srautų pokyčiai, ypač krizės laikotarpiu, sukelia didelius ekonominius, socialinius ir politinius padarinius tiek migrantų kilmės šalyse, tiek jų

¹ http://www.paufm.org/Future_Meetings/Docs/IISummit-of-Speakers_Lisbon-11MAY2015/DeclaracaoCimeira_FR.pdf

² Priimti tekstai, P8_TA(2015)0470.

³ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/ap101.984fr.pdf

kelionės tikslo šalyse;

- H. kadangi itin svarbu turėti veiksmingų mechanizmų stebėti užsienio piliečių atvykimą ir išvykimą ir jį kontroliuoti, taip pat nagrinėti ir prognozuoti migracijos poveikį ir, tuo remiantis, rengti visą migracijos valdymo politiką;
- I. kadangi migracijos veiksniai yra labai įvairūs, jie gali būti daugialypiai ir susiję su ekonominėmis, aplinkos, kultūros, politinėmis, šeimos ar asmeninėmis priežastimis; kadangi vis daugiau migrantų priverčiami persikelti ir jiems reikia ypatingos apsaugos, nes jie bėga, be kita ko, iš nestabilių valstybių, nuo konfliktų, politinių ir religinių persekiojimų;
- J. kadangi darosi vis sunkiau atskirti pabėgėlius, prieglobsčio prašytojus ir migrantus, taip pat ir dėl to, kad daugelyje šalių nėra nei tinkamų teisinių ir institucinių priemonių, nei tinkamo teisinio pagrindo;
- K. kadangi tranzito ir kelionės tikslo šalių valdžios institucijos ir priėmimo centrai turi būti gerai informuoti ir pasirengę, atsižvelgdami į skirtingas aplinkybes, lanksčiai vertinti migrantus ir prieglobsčio prašytojus;
- L. kadangi migrantų judėjimas tapo pasaulinis ir regioninis, o migracijos srautai iš pietų į pietus (80 proc. tokios migracijos vyksta tarp bendrą sieną turinčių šalių, kuriose pajamų skirtumas yra nedidelis) šiuo metu šiek tiek viršija migracijos srautus iš pietų į šiaurę;
- M. kadangi Europa visada buvo ir migracijos tikslo, ir migracijos pradžios regionas; kadangi vyksta ne tik šiuolaikinė užsienyje dirbančių aukštesnių socialinių klasių atstovų migracija, europiečiai taip pat yra emigravę į užsienį dėl ekonominių sunkumų, konfliktų ar politinio persekiojimo; kadangi dėl vykstančios ekonomikos ir finansų krizės daug europiečių buvo priversti emigruoti, taip pat į Pietų pusrutulio besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis;
- N. kadangi moterys ir vaikai sudaro vis didesnę migrantų ir dar didesnę pabėgėlių dalį; kadangi vis daugiau migrantų ir pabėgėlių turi aukštąjį išsilavinimą ir jau 2010 m. protu nutekėjimo procesas apėmė 59 mln. asmenų; kadangi šis procesas labiausiai pasireiškia Azijos žemyne, tačiau Afrikos žemyne jo pasekmės skaudžiausios, nes ten yra tik 4 proc. aukštąjį išsilavinimą turinčių asmenų ir 31 proc. tokių asmenų migruoja¹;
- O. kadangi, Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuro (UNHCR) duomenimis, dėl nestabilumo ir konfliktų kai kuriuose regionuose kilo humanitarinė krizė, kuri palietė daugiau kaip 65 milijonų pabėgėlių ir perkeltųjų asmenų, ypač besivystančiose šalyse;
- P. kadangi Jungtinių Tautų vyriausiasis pabėgėlių reikalų komisaro biuras užregistravo, kad yra mažiausiai 10 milijonų asmenų be pilietybės;
- Q. kadangi Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 13 straipsnyje teigiama, kad kiekvienas

¹ Rapport international 2015 de l'ONU sur les migrations, disponible sur http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/migrationreport/docs/MigrationReport2015_Highlights.pdf

žmogus turi teisę laisvai judėti ir pasirinkti savo gyvenamą vietą bet kurioje valstybėje, taip pat išvykti iš bet kurios šalies, įskaitant savąją, ir sugrįžti į savo šalį;

- R. kadangi kilmės, tranzito ir atvykimo šalių tarpusavio bendradarbiavimas ir keitimasis informacija ir gerąja patirtimi yra būtini siekiant užkirsti kelią neteisėtai migracijai ir prekybai žmonėmis ir su šiais reiškiniais kovoti, nes tai sudaro galimybes nustatyti toms šalims rūpimus klausimus ir bendrus jų interesus;
- S. kadangi, sprendžiant pasaulinius vystymosi, taikos pasaulyje, žmogaus teisių ir klimato kaitos klausimus, reikia laikytis holistinio požiūrio į migraciją, ypač didelį dėmesį skiriant humanitarinių sąlygų gerinimui kilmės šalyse, kad vietos gyventojai galėtų gyventi saugesnėse teritorijose;
- T. kadangi Ženevos konvencijoje ir jos papildomuose protokoluose apibrėžtos pabėgėlių teisės;
- U. kadangi daugelyje Artimuosiuose Rytuose ir Afrikoje esančių pabėgėlių stovyklų blogėja gyvenimo sąlygos, įskaitant sanitarines, ir kadangi jose dažnai neužtikrinamas pabėgėlių, ypač pažeidžiamų asmenų, o visų pirma moterų ir vaikų, saugumas;
- V. kadangi, Pasaulio banko teigimu, migrantų tarptautinių perlaidų suma 2013 m. sudarė daugiau kaip 550 mlrd. USD, iš kurių 414 mlrd. buvo siunčiama į besivystančias šalis;
- W. kadangi Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybėse smarkiai išaugo ksenofobija, diskriminacija, smurtas ir nepalankumas migrantams bei padaugėjo neapykantą kurstančių kalbų ir neapykantos nusikaltimų;
- X. kadangi konkretus, gerai organizuotas ir tinkamas migracijos klausimų sprendimas suteikia galimybių atskiriems asmenims ir šalims; kadangi sprendžiant šiuos klausimus turi būti remiamasi kovos su skurdu, darnaus vystymosi skatinimo, migrantų ir pabėgėlių teisių laikymosi ir jų orumo paisymo principų; kadangi sprendžiant minėtus klausimus turi glaudžiai bendradarbiauti kilmės, tranzito ir kelionės tikslo šalys;
- Y. kadangi migracija yra svarbus dinamiškas elementas, galintis sušvelninti demografinę krizę ir sustabdyti darbingo amžiaus gyventojų procentinės dalies mažėjimą kai kuriose šalyse;
- Z. kadangi sunku nustatyti nelegalių migrantų skaičių, todėl sunku parengti jų gyvenimo ir darbo sąlygų rodiklius, nors būtent nelegaliems migrantams labiausiai reikia apsaugos, turint mintyje, kad teisinio statuso ir teisinio pripažinimo neturinčius migrantus lengviausia išnaudoti, su jais netinkamai elgtis ir nesilaikyti pačių pagrindinių jų žmogaus teisių;
- AA. kadangi tarptautinė migracija gali būti priemonė specifinėms darbo jėgos trūkumo darbo rinkoje problemoms spręsti;
- AB. kadangi migrantai prisideda prie priimančiųjų šalių įvairovės didinimo ir praturtina jų kultūrą; kadangi toks procesas gali vykti tik tuomet, kai jie visapusiškai integruojami į priimančiųjų šalių visuomenes, siekiant, kad jos naudotųsi jų teikiamu ekonominiu, socialiniu ir kultūriniu potencialu; kadangi politinius sprendimus priimančiosios šalys

turi skubiai informuoti plačiąją visuomenę apie ekonominiu, kultūriniu ir socialiniu požiūriu naudingą migrantų įtaką, taip užkirsdami kelią ksenofobiniam ir diskriminaciniam požiūriui;

- AC. kadangi tinkamomis priėmimo ir integracijos politikos priemonėmis gali būti užtikrinama, kad nesustiprėtų ar neužsitęstų daugelio migrantų patirtų traumų poveikis;
- AD. kadangi socialinė ir kultūrinė raida priklauso nuo integracijos ir kadangi tam reikia rimto abiejų šalių įsipareigojimo – migrantai turi norėti prisitaikyti prie priimančiosios šalies visuomenės, neatsisakydami ir savo gimtojo kultūrinio tapatumo, o priimančiųjų šalių institucijos ir bendruomenės turi būti pasirengusios priimti migrantus ir patenkinti jų reikmes;

Migrantų teisių laikymosi sunkumai ir pavojai

1. reiškia solidarumą su žmonėmis, priverstais palikti savo šalį, be kita ko, dėl konfliktų, persekiojimų, žmogaus teisių pažeidimų ir ypač didelio skurdo; reiškia gilų susirūpinimą dėl sunkių žmogaus teisių pažeidimų, kuriuos daug migrantų patiria daugelyje tranzito ar kelionės tikslo šalių; pabrėžia, kad turi būti gerbiamas migrantų orumas ir jų žmogaus teisės;
2. pabrėžia, kad Sąjunga ir jos valstybės narės turi rodyti pavyzdį propaguodamos ir apsaugodamos migrantų žmogaus teises, visų pirma savo teritorijoje, kad jomis būtų galima pasitikėti, kai bus svarstomi migracijos ir žmogaus teisių klausimai trečiojoje šalyje;
3. primena, kad besivystančios šalys priėmė didžiąją dalį pasaulio pabėgėlių ir migrantų; pripažįsta trečiųjų šalių pastangas priimant migrantus ir pabėgėlius; pabrėžia, kad šių šalių paramos sistemos susiduria su pavojingomis problemomis, galinčiomis labai trukdyti apsaugoti vis didesnį skaičių perkeltųjų gyventojų;
4. primena, kad „kiekvienas žmogus turi teisę [...] išvykti iš bet kurios šalies, įskaitant savąją“ ir „sugrįžti į savo šalį“¹; pabrėžia, kad atitinkamo asmens socialinė padėtis ir pilietybė jokių būdu neturėtų trukdyti jam naudotis šia teise ir kad kiekvienas individas turi teisę oriai migruoti savo pasirinkta kryptimi; ragina visas vyriausybes spręsti nepakankamos žmogaus teisių apsaugos, su kuriuo susiduria migrantai, klausimą; primygtinai ragina nacionalines vyriausybes ir parlamentus panaikinti baudžiamąjį teisinį pagrindą, pagal kurį migracija apibūdinama kaip nusikalstama veika, ir ieškoti trumpalaikių, vidutinės trukmės ir ilgalaikių sprendimų migrantų saugumui užtikrinti; smerkia kai kuriose valstybėse taikomus išvykimo iš valstybės teritorijos ir grįžimo į ją apribojimus ar draudimus ir bepilietybės pasekmes, norint naudotis teisėmis;
5. pažymi, kad vis didesnį pabėgėlių skaičių visame pasaulyje nustelbia dar didesnis šalies viduje perkeltų asmenų skaičius; pabrėžia, kad pastarieji neturėtų būti diskriminuojami vien dėl to, kad bandė užsitikrinti saugumą nekirdami tarptautinių sienų, todėl pabrėžia, kad turėtų būti užtikrinamos šalies viduje perkeltų asmenų teisės, įskaitant galimybes naudotis sveikatos apsauga ir švietimu;

¹ Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 13 straipsnio 2 dalis.

6. primena, kaip svarbu nustatyti asmenis be pilietybės, kad jiems būtų galima suteikti tarptautinės teisės aktuose nustatytą apsaugą; todėl primygtinai ragina valstybes parengti bepilietybės nustatymo procedūras ir keistis tarpusavyje gerąja patirtimi, įskaitant gerąją teisės aktų bei praktikos, susijusių su naujai atsirandančių vaikų bepilietybės atvejų prevencija, taikymo patirtį;
7. atkreipia dėmesį į tai, kad Sąjunga turi nuolat spręsti bepilietybės problemą – tai turi būti jos išorės santykių politikos dalis, ypač atsižvelgiant į tai, kad bepilietybė yra viena iš pagrindinių priverstinės migracijos priežasčių; primena, kad Taryba 2012 m. paskelbtoje ES strateginėje programoje žmogaus teisių ir demokratijos srityje prisiėmė įsipareigojimą „sukurti bendrą Komisijos ir EIVT sistemą, kuria naudojantis būtų galima trečiosioms šalims kelti asmenų be pilietybės ir savavališko migrantų sulaikymo klausimus“;
8. yra susirūpinęs dėl to, kad migrantai ir pabėgėliai savavališkai sulaikomi ir su jais blogai elgiamasi, ir primena, kad sulaikymas turi būti taikomas tik visiško būtinumo atveju ir visais atvejais turi būti užtikrinamos atitinkamos apsaugos priemonės, įskaitant galimybę dalyvauti tinkamame teismo procese;
9. ragina valstybes pripažinti tarptautinėje teisėje nustatytas jų prievolos prieglobsčio ir migracijos srityje ir priimti reikiamus nacionalinius teisės aktus, kad tos prievolės būtų veiksmingai vykdomos, numatant juose, be kita ko, galimybę prašyti tarptautinės apsaugos; ragina šiuose teisės aktuose atsižvelgti į migrantų patirto persekiojimo ir diskriminacijos mastą ir pobūdį;
10. primena, kad migrantai turi teisę nebūti grąžinami į šalį, kurioje su jais gali būti netinkamai elgiamasi ir jie gali būti kankinami; pabrėžia, kad kolektyvinis asmenų išsiuntimas ir grąžinimas yra draudžiami pagal tarptautinę teisę; reiškia susirūpinimą dėl to, kaip elgiamasi su migrantais, kurie priverstinai grąžinami į savo šalį arba į trečiąją šalį, toliau deramai nestebint jų padėties, ir prašo bet kokių atvejų nepamiršti sunkumų, su kuriais jie susiduria sugrįžę į šias šalis;
11. siūlo parengti į savo kilmės šalį grįžtančių migrantų reintegracijos programas;
12. pabrėžia, kad svarbu gerbti migrantų, kad ir koks būtų jų statusas, teisę kreiptis į teismą ir teisę į veiksmingą teisinę gynybą, nebijant būti išduotiems imigracijos priemonių vykdymo užtikrinimo institucijoms, sulaikomiems ir deportuojamiems; yra susirūpinęs dėl to, kad daugelyje šalių nėra su migrantų teisių pažeidimais susijusių procedūrų, kontrolės ir stebėsenos mechanizmų, taip pat neužtikrinama migrantams ir prieglobsčio prašytojams teikiamos informacijos ir teisinės pagalbos kokybė; rekomenduoja tinkamai apmokyti už prieglobsčio klausimus atsakingų valdžios institucijų ir priėmimo centrų darbuotojus, taip pat su tarptautinės apsaugos prašančiais asmenimis bendraujančius darbuotojus ir socialinius darbuotojus, kad jie galėtų deramai atsižvelgti į bendrąsias ir asmenines aplinkybes ir į kitus panašius su apsaugos prašymais susijusius klausimus;
13. be to, ragina Komisiją ir EIVT geriau keistis gerosios praktikos pavyzdžiais su trečiosiomis šalimis, ypač suteikiant mokymus pagalbos teikėjams, kaip veiksmingiau nustatyti įvairias migrantų, ypač pažeidžiamiausių migrantų, savybes, kilmę ir patirtį, kad būtų galima juos geriau apsaugoti ir padėti jiems, atsižvelgiant į jų poreikius;

14. pabrėžia, kad saugios šalies ir saugios kilmės šalies apibrėžtis neturėtų užkirsti kelio individualiam prieglobsčio prašymų nagrinėjimui; reikalauja, kad visais atvejais būtų nustatomi migrantai, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, ir nagrinėjami jų prašymai; primygtinai reikalauja, kad jiems būtų suteikiamos tinkamos negražinimo garantijos ir kad jie galėtų naudotis skundų nagrinėjimo mechanizmu;
15. atkreipia dėmesį į fizinį ir psichologinį smurtą ir būtinybę pripažinti ypatingų formų smurtą ir persekiojimą, kurį patiria migrantės moterys ir migrantai vaikai, pvz., prekybą žmonėmis, priverstinius dingimus, seksualinę prievartą, lyties organų žalojimą, ankstyvas ir priverstines santuokas, smurtą šeimoje, vergovę, nusikaltimus dėl garbės ir diskriminaciją dėl lyties; primena, kad yra kaip niekada daug smurto dėl lyties ir prievartavimo, įskaitant prievartavimą kaip karo ginklą, aukų, ir jų skaičius vis auga;
16. yra susirūpinęs dėl to, kad vaikus verbuoja ginkluotos grupuotės; pabrėžia, jog būtina remti jų nuginklavimo, rehabilitacijos ir reintegracijos politiką;
17. pabrėžia, kad atskyrus šeimos narius, taip pat ir sulaikymo atveju, moterims ir vaikams kyla didesnis pavojus;
18. primena, kad ypač pažeidžiamos yra nelydimos moterys ir mergaitės, šeimos galvos vaidmenį atliekančios moterys ir nėščios moterys, taip pat neįgalieji ir pagyvenę asmenys; pabrėžia, kad nuo konfliktų ir persekiojimo bėgančios merginos patiria didesnę priverstinių ir ankstyvų vedybų, ankstyvo gimdymo, išprievartavimo, seksualinės ir fizinės prievartos ir prostitucijos grėsmę netgi po to, kai pasiekia vadinamąsias saugias vietas; todėl ragina suteikti joms specializuotą apsaugą ir pagalbą, ypač sanitarijos srityje, kol jos gyvena priėmimo stovyklose;
19. rekomenduoja tokius klausimus įtraukti į migracijos politiką, be kita ko, siekiant užkirsti kelią prekybai žmonėmis ir visų kitų formų smurtui prieš moteris ir jų diskriminacijai, ir už tai bausti; ragina visapusiškai – *de jure* ir *de facto* – įgyvendinti lygybę, kaip svarbiausią smurto prevencijos veiksnį, siekiant paskatinti moterų autonomiją ir savarankiškumą;
20. yra susirūpinęs dėl to, kad vis daugiau ataskaitų ir liudijimų atskleidžiama, jog daugėja smurto prieš vaikus migrantus, įskaitant jų kankinimus ir įkalinimą, taip pat jų dingimo atvejų; pabrėžia, kad, remiantis JT Vaiko teisių komiteto nuomone, vaikų sulaikymas vien dėl jų pačių arba jų tėvų migracijos statuso yra vaiko teisių pažeidimas ir niekada negali būti vykdomas siekiant vaiko interesų;
21. primena, kad vaikai migrantai yra ypatingai pažeidžiami, ypač tais atvejais, kai nėra lydimi, ir kad jie turi teisę į ypatingą apsaugą, teikiamą atsižvelgiant į vaiko interesą pagal tarptautinės teisės taisykles; pabrėžia, kad labai svarbu į vystomąjį bendradarbiavimą integruoti nelydimų nepilnamečių klausimą, palengvinant jų integraciją šalyje, kurioje jie apsigyvenę, visų pirma suteikiant jiems galimybes mokytis ir gauti sveikatos priežiūros paslaugas ir užkertant kelią smurtui, prievartai, išnaudojimui ir vaikų apleidimo pavojui;
22. reiškia savo susirūpinimą dėl pasitaikančių sunkumų užregistruoti ne savo kilmės šalyje gimusius vaikus, nes tokie sunkumai gali sukurti dar didesnę bepilietybės pavojų; atsižvelgdamas į tai, reikalauja užtikrinti galimybę registruoti jų gimimą, kad ir koks

būtų jų tėvų migracijos statusas;

23. primygtinai prašo Sąjungos glaudžiai bendradarbiauti su UNICEF, UNHCR ir visomis kitomis tarptautinėmis organizacijomis ir institucijomis, kompetentingomis imtis visų priemonių, kad būtų padidinti vaikų migrantų ir jų šeimų, kad ir koks būtų jų migracijos statusas, apsaugos viso jų maršruto metu pajėgumai, finansuojant apsaugos programas, visų pirma švietimo įstaigų ir sveikatos priežiūros srityje, leidžiant naudotis specialiomis vaikams skirtomis patalpomis ir teikiant psichologinę pagalbą, užtikrinant šeimos ryšių nustatymą ir nelydimų ar nuo savo šeimos atskirtų vaikų susijungimą su šeima, taikant nediskriminavimo, nekriminalizavimo, nesulaikymo ir neteisingų sankcijų netaikymo, šeimos susijungimo, fizinės ir teisinės apsaugos ir teisės į tapatybę principus;
24. primena, kad nusikaltėlių tinklai naudojami legalios migracijos galimybių trūkumu, regioniniu nestabilumu ir konfliktais, taip pat bandančių pabėgti moterų, merginų ir vaikų pažeidžiamumu, ir juos naudoja prekybos žmonėmis ir seksualinio išnaudojimo tikslais;
25. atkreipia dėmesį į ypatingas smurto rūšis ir ypatingas persekiojimo formas, kurių aukos yra migruojantys LGBTI asmenys; prašo paremti ypatingos socialinės ir teisinės LGBTI asmenų migrantų ir prieglobsčio prašytojų apsaugos mechanizmo įgyvendinimą, siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgiama į jų pažeidžiamumą, ir atidžiai stebėti, ar jų apsaugos prašymai išsamiai nagrinėjami, net ir apeliacinių organų;
26. primena, kad ekonominės, socialinės ir kultūrinės teisės, ypač teisės į sveikatos apsaugą, švietimą ir būstą, yra pagrindinės žmogaus teisės ir visi migrantai, o ypač vaikai, kad ir koks būtų jų migracijos statusas, turi turėti galimybę jomis naudotis;
27. yra susirūpinęs dėl darbo teisės pažeidimų ir migrantų išnaudojimo; pripažįsta, kad švietimas, darbo galimybės ir šeimos susijungimas yra svarbūs integracijos proceso elementai; primygtinai tvirtina, kad būtina naikinti bet kokią priverstinį migrantų darbą, ir ypač smerkia bet kokią vaikų išnaudojimą;
28. yra susirūpinęs dėl to, kad per dažnai diskriminuojamos tam tikros socialinės ir kultūrinės, kalbinės ir religinės mažumos, taigi didėja nelygybė migrantų naudojimosi savo teisėmis srityje;
29. ragina priimančiąsias šalis migrantėms moterims užtikrinti teisę gauti lytinės ir reprodukcinės sveikatos priežiūros paslaugas;
30. atkreipia dėmesį į tai, kad reikia vengti kurti atskirus rajonus migrantams, skatinti įtrauktį ir sudaryti sąlygas naudotis visomis socialinio gyvenimo teikiamomis galimybėmis;
31. mano, kad teisė į mokslą ir teisė dirbti, taip pat teisė gyventi šeimoje ir šeimos susijungimas sudaro palankias sąlygas migrantų autonomijai ir integracijai; primygtinai teigia, kad svarbu užtikrinti darbuotojų migrantų ir jų šeimų socialinę apsaugą; pažymi, kad veiksminga migrantų integracija turi būti paremta atidžiu darbo rinkos ir būsimų jos galimybių vertinimu, geresne darbuotojų migrantų žmogaus teisių ir darbuotojų teisių apsauga ir nuolatiniu dialogu su suinteresuotaisiais darbo rinkos subjektais;

32. pažymi, kad, migrantams išmokus priimančiosios šalies kalbą, gali gerokai pagerėti jų gyvenimo kokybė ir ekonominis bei kultūrinis nepriklausomumas ir jiems pasidaro lengviau sužinoti informaciją apie savo teises priimančiosios šalies visuomenėje; mano, kad priimančiosios šalies institucijos turi užtikrinti galimybes mokytis kalbų; rekomenduoja įtraukti migrantus į politinių ir socialinių sprendimų priėmimo procesus;
33. mano, kad galimybės įsidarbinti, mokytis ir įgyti nepriklausomą statusą yra svarbiausi migrantų įtraukties ir autonomijos įgijimo veiksniai; prašo sustiprinti tokias pastangas, skirtas dažniausiai nepakankamai atstovaujamosioms migrantėms moterims, siekiant įveikti didesnes migrančių moterų įtraukčiai ir jų autonomijai trukdančias kliūtis;
34. primena, kad priimančiosios šalys turi skatinti migrantų, ypač migrančių moterų, autonomiją – suteikti jiems reikiamų žinių ir socialinių gebėjimų, visų pirma profesinio ir kalbų mokymosi žinių ir gebėjimų, kad būtų siekiama įgyvendinti socialinę ir kultūrinę jų įtrauktį;
35. mano, kad visi darbuotojai turėtų gauti sutartį jiems suprantama kalba ir būti apsaugoti nuo sutarties pakeitimo; pabrėžia, kad žmogaus teisių apsauga turėtų būti stiprinama kilmės ir kelionės tikslo šalių dvišaliais susitarimais;
36. mano, jog svarbu parengti darnias ir visapusiškas lyčių aspektams jautrias nacionalines migracijos politikos priemones, kuriomis būtų sprendžiami visų migracijos proceso etapų klausimai, kurios būtų koordinuojamos vyriausybių ir rengiamos plačiai konsultuojantis su nacionalinėmis žmogaus teisių institucijomis, privačiuoju sektoriumi, darbdavių ir darbuotojų organizacijomis, pilietine visuomene ir pačiais migrantais, taip pat remiant tarptautinėms organizacijoms;
37. primena, kad visos moterys ir visi vyrai turi teisę į saugias ir teisingas darbo sąlygas bei visapusišką darbuotojų teisių įgyvendinimą pagal tarptautinės žmogaus teisių apsaugos teisės nuostatas ir priemones bei pagrindines TDO konvencijas;
38. atkreipia dėmesį į tai, kad mažų garantijų darbas, kurį priimančiosiose šalyse dažniausiai dirba migrantai, ypač migrantės moterys, didina jų pažeidžiamumą; primena, kad išnaudojimas darbe dažnai būna prekybos žmonėmis arba neteisėto jų įvežimo padarinys, bet yra galimas ir be šių dviejų nusikaltimų; todėl yra susirūpinęs, kad daugelis priimančiųjų šalių darbdavių nebaudžiami už jų daromus tarptautinių darbo teisės normų pažeidimus darbuotojų migrantų atžvilgiu; yra susirūpinęs dėl to, kad kai kuriose šalyse darbo teisės aktais leidžiama tarptautinės teisės normas pažeidžianti praktika; mano, kad imantis bet kokių veiksmų, kuriais siekiama panaikinti migrantų išnaudojimą darbe, turi būti vykdomas veiksmingas išnaudojančių darbdavių baudžiamasis persekiojimas ir sykiu taikoma nukentėjusiųjų nuo tokio išnaudojimo apsauga;
39. atkreipia dėmesį į tai, kad būtina pripažinti kvalifikaciją, kurią migrantai įgijo savo kilmės šalyse, – taip būtų didinamas jų nepriklausomumas ir gerinama socialinė įtrauktis į įvairias visuomenės gyvenimo sritis, visų pirma į darbo rinką; pabrėžia, jog reikia pripažinti visų migrantų, net ir neturinčių teisėto statuso, teisę sudaryti savo, kaip darbuotojų, teisių gynimo organizacijas, įskaitant profesines sąjungas, ir prie jų prisijungti ir šiuos darinius pripažinti;

40. ragina verslo įmones įgyvendinti JT verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus, kad jų veikla nedarytų neigiamo poveikio žmogaus teisėms, o jei toks poveikis daromas – jį šalinti, taip pat siekti išvengti bet kokio su jų veikla tiesiogiai susijusio neigiamo poveikio žmogaus teisėms arba jį švelninti;
41. ragina Sąjungą kartu su JAV ir kitais tarptautiniais partneriais toliau dėti darnias diplomatinės pastangas aktyviai bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis, kad būtų skubiai parengta bendra strategija, kaip spręsti dabartines pasaulines migracijos problemas;
42. primygtinai ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai imtis visų būtinų konkrečių veiksmų, siekiant veiksmingo ir efektyvaus atitinkamų trečiųjų šalių dalyvavimo;
43. pabrėžia, kad ES turi aktyviau įgyvendinti savo užsienio politiką, siekiant užtikrinti taiką ir stabilumą tuose regionuose, kuriuose karas ir konfliktas lemia didžiulius migracijos srautus į Europos Sąjungą;
44. primena, kad Europos Sąjunga ir valstybės narės privalo imtis realių veiksmų, siekdamas pašalinti pagrindines krizių priežastis, sukeliančias tokius masinės migracijos reiškinius;
45. ragina kilmės ir tranzito šalyse pagerinti humanitarines sąlygas, kad vietos gyventojai ir pabėgėliai galėtų gyventi saugesnėse teritorijose;
46. primygtinai ragina konflikto šalis nutraukti išpuolius prieš civilius gyventojus, juos apsaugoti ir sudaryti jiems galimybes saugiai išvykti iš vietovių, kuriose vykdomas smurtas, arba gauti humanitarinių organizacijų pagalbą;
47. atkreipia dėmesį į grupuotės „Islamo valstybė“ ir jos raidos poveikį masiniam teisėtų prieglobsčio prašytojų ir neteisėtų migrantų antplūdžiui; pripažįsta itin svarbų saugumo ir kovos su terorizmu politikos vaidmenį kovojant su pagrindinėmis migracijos priežastimis;
48. primena naujausią JT vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro pareiškimą, kad labai daug migrantų yra terorizmo ir sunkių žmogaus teisių pažeidimų aukos, todėl su šiais pabėgėliais turėtų būti elgiama atitinkamai;
49. primena, kad perkėlimo programos, vykdomos prižiūrint UNHCR, yra naudinga priemonė, siekiant tvarkingai valdyti į daugelį pasaulio šalių atvykstančių asmenų, kuriems reikia tarptautinės apsaugos, srautus; pabrėžia, kad, nesant galimybės vykdyti perkėlimo, visos valstybės turėtų būti skatinamos kurti ir įgyvendinti priėmimo dėl humanitarinių priežasčių programas arba bent jau sudaryti sąlygas pabėgėliams likti arčiau savo kilmės šalies;
50. atkreipia dėmesį į tai, kad vis didėja humanitarinės pagalbos, siunčiamos į šalia Sirijos esančias šalis, poreikiai ir nuolat trūksta jos finansavimo ir dėl to yra sumažinti pagal Pasaulio maisto programą pabėgėliams teikiami maisto daaviniai; prašo Jungtinėms Tautoms priklausančių šalių, Europos Sąjungos ir jos valstybių narių laikytis nors savo finansinių įsipareigojimų; pabrėžia, jog svarbu, kad, teikdamos pagalbą šiose šalyse

esantiems pabėgėliams, didžiausią dėmesį jos skirtų pragyvenimo šaltinių užtikrinimui, pabėgėlių saugumui, jų galimybėms naudotis pagrindinėmis teisėmis, ypač galimybėms naudotis sveikatos priežiūros ir švietimo paslaugomis, glaudžiai bendradarbiaujant su UNHCR, Pasaulio maisto programa ir kompetentingomis įstaigomis;

51. primena, kad migracija ir vystymasis yra tarpusavyje susiję ir kad vystomasis bendradarbiavimas švietimo, sveikatos, darbo teisės, skurdo mažinimo, žmogaus teisių, demokratizacijos ir atstatymo po konflikto srityse, taip pat kova su nelygybe, klimato kaitos padariniais ir korupcija yra svarbiausi veiksniai, siekiant išvengti priverstinės migracijos; pažymi, kad žemės ir išteklių grobimas gali turėti svarbų poveikį humanitarinėms krizėms, ir pažymi, kad socialinės, politinės ir humanitarinės krizės gali priversti žmones migruoti; mano, kad migracija visame pasaulyje pripažįstama kaip galinga tvaraus ir įtraukaus vystymosi priemonė;
52. ragina ES ir tarptautinę bendruomenę nustatyti konkrečius veiksmus, kurių gali imtis vyriausybės, siekdamos padidinti teisėtą migraciją, kaip vystymąsi skatinančio veiksnio, potencialą; pabrėžia, kad reikia užtikrinti politinę lyderystę ir aktyvią propagavimo veiklą, ypač kelionės tikslo šalyse, kad būtų kovojama su ksenofobija ir sudaromos geresnės sąlygos socialinei migrantų integracijai;
53. laikosi nuomonės, kad migracijos priežastys yra gilios (visų pirma ekonominės, politinės, socialinės ir aplinkosauginės); mano, kad, teikiant paramą vystymuisi, šios priežastys turėtų būti veiksmingai šalinamos, geriau stiprinant gebėjimus, pirmenybę teikiant konfliktų suregulavimui ir propaguojant pagarbą žmogaus teisėms; pabrėžia, kad šios priežastys susijusios su išaugusiu konfliktų ir karų skaičiumi, žmogaus teisių pažeidimais ir gero valdymo trūkumu;
54. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti migracijos valdymą, bendradarbiaujant regioniniu ir vietos lygmenimis ir įtraukiant pilietinę visuomenę;
55. ragina Vakarų bendruomenę, ypač Europos šalis, ypatingą dėmesį skirti nuo bado bėgantiems migrantams ir pabėgėliams;

Pagarba žmogaus teisėms grindžiamas požiūris

56. primygtinai ragina visus prieglobsčio ir migracijos politiką rengiančius ir šios srities sprendimus priimančius subjektus neleisti sulieti migrantų ir pabėgėlių apibrėžčių; primena, kad ypatingą dėmesį reikia skirti pabėgėliams, kurie bėga nuo konfliktų ar persekiojimų, todėl jie turi teisę į prieglobstį tol, kol negali grįžti į savo kilmės šalį; primena, kad dauguma pabėgėlių ieško prieglobsčio jų kilmės šalies kaimynystėje esančiose šalyse ir regionuose; todėl mano, kad jiems turėtų būti taikomas kompleksinis požiūris pagal Sąjungos išorės politiką;
57. prašo valstybių ratifikuoti visas tarptautines žmogaus teisių srities sutartis ir konvencijas ir laikytis su migrantų teisėmis susijusių normų, nustatytų įvairiuose teisiniuose dokumentuose, įskaitant pagrindinius tarptautinius žmogaus teisių srities dokumentus, ir kituose dokumentuose, kuriuose reglamentuojami migracijos klausimai, pavyzdžiui, 1951 m. Jungtinių Tautų konvencijoje dėl pabėgėlių statuso ir jos protokoluose ir Tarptautinėje konvencijoje dėl visų darbuotojų migrantų ir jų šeimos narių teisių apsaugos; atsižvelgdamas į tai, mano, kad pastarosios konvencijos neratifikavimas

Sąjungos valstybėse narėse menkina Sąjungos žmogaus teisių politikos patikimumą ir jos deklaruojamą įsipareigojimą siekti tokių teisių nedalomumo;

58. primena, jog patikimų ir teisėtų migracijos kelių atvėrimas yra geriausia neteisėto žmonių gabenimo ir prekybos žmonėmis prevencijos priemonė ir kad vystymosi strategijose turėtų būti pripažinta, jog migracija ir judumas yra tiek priimančiosios, tiek kilmės šalies vystymosi varomosios jėgos, nes siunčiamos perlaidos ir investuojama; atsižvelgdamas į tai, ragina Sąjungą ir labiausiai išsivysčiusias trečiąsias šalis bendradarbiauti, siekiant parengti teisėtus migracijos kelius, pavyzdžiu laikant tam tikrų valstybių gerąją praktiką, ypač siekiant palengvinti šeimų susijungimą ir judumą, net ir dėl ekonominių priežasčių, ir tai daryti visais kompetencijos lygmenimis, taip pat ir mažesnės kvalifikacijos migrantų atžvilgiu, siekiant kovoti su nelegaliu darbu;
59. palankiai vertina Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonėje (EDŽTRP) 2014–2020 m. numatytas konkrečias nuostatas dėl migrantų, prieglobsčio prašytojų, perkeltų asmenų ir asmenų be pilietybės; prašo Komisijos, atliekant Žmogaus teisių rėmimo priemonės laikotarpio vidurio vertinimą, 2017–2018 m. laikotarpiu ir toliau laikyti prioritetu migrantų teisių apsaugą ir rėmimą; ragina Europos išorės veikslių tarnybą (EIVT) ir valstybes nares vykdyti įsipareigojimus, prisiimtus 2015 m. liepos mėn. patvirtinant ES veikslių planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje, ir pagerinti žmogaus teisių garantijas ir jas įtraukti į visus su migracija susijusius su trečiosiomis šalimis sudaromus susitarimus, procesus ir programas; be to, mano, kad, kai tai įmanoma, prie bet kokio susitarimo ar programos turėtų būti taip pat pridodamas nepriklausomas žmogaus teisių padėties vertinimas, o patys susitarimai ir programos turėtų būti periodiškai vertinami; rekomenduoja rengti ir vykdyti komunikacijos ir informuotumo didinimo kampanijas, per kurias būtų informuojama apie galimybes, kurių migracija ir migrantai gali teikti tiek kilmės šalių, tiek priimančiųjų šalių visuomenei; taigi primena, kad EDŽTRP lėšomis turėtų būti toliau finansuojami projektai, kuriais siekiama stiprinti kovą su rasizmu, diskriminacija, ksenofobija ir kitų formų netolerancija, įskaitant religinę netoleranciją;
60. ragina Sąjungą patvirtinti konkrečias migrantų teisių srities gaires, kurios papildytų žmogaus teisių gaires, ir sykiu atlikti poveikio analizę bei parengti vystymosi ir migracijos politikos stebėsenos mechanizmus, kad būtų užtikrintas viešosios politikos migrantų klausimu veiksmingumas; pabrėžia, kad svarbu pagarbą žmogaus teisėms integruoti į visus su migracijos klausimais susijusias Sąjungos išorės santykių politikos priemones, ypač į tas, kurios susijusios su užsienio reikalais, vystymosi ir humanitarine pagalba; primena, kad būtina laikytis žmogaus teisių, vykdant bet kokią Sąjungos išorės politiką, ypač prekybos, vystymosi, aplinkos ir migracijos politiką, siekti Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje nustatytų tikslų ir įgyvendinti į visus Sąjungos susitarimus, įskaitant prekybos susitarimus, įtrauktas žmogaus teisių nuostatas; taigi prašo, kad, vykdant bet kokią bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis migracijos srityje, būtų vertinamos šių šalių pagalbos migrantams ir prieglobsčio prašytojams sistemos, parama, kurią jos teikia pabėgėliams, ir jų gebėjimas bei pasiryžimas kovoti su neteisėtu žmonių gabenimu ir prekyba žmonėmis; ragina ES ir jos valstybes nares imti pavyzdį iš tokių šalių kaip Kanada, kurioje įgyvendinama veiksminga perkėlimo politika; pabrėžia, kad jokia šios srities politika neturėtų būti vykdoma paramos vystymuisi politikos sąskaita;

61. ragina judėjimo laisvę ir teisę į švietimą, sveikatos priežiūrą ir darbą kaip teminius prioritetus įtraukti į Sąjungos išorės bendradarbiavimo finansavimo priemones, taip pat ragina remti besivystančias šalis, kad jos galėtų patvirtinti ilgalaikę tokias teises propaguojančią politiką; ragina Komisiją ir EIVT, rengiant konkrečiai šaliai skirtas žmogaus teisių srities strategijas, ypatingą dėmesį skirti migrantų teisėms;
62. pageidauja, kad migrantų ir pabėgėlių žmogaus teisės būtų kaip atskiras punktas įtrauktos į Sąjungos dialogo su atitinkamomis trečiosiomis šalimis darbotvarkę ir kad ES prioritetine tvarka finansuotų projektus, skirtus pažeidžiamiems asmenims ir NVO, žmogaus teisių gynėjams, žurnalistams ir teisininkams, kurie gina migrantų teises, ginti;
63. atsižvelgdamas į tai, ragina šalis užtikrinti galimybę nepriklausomiems stebėtojams, NVO ir nacionalinėms ar tarptautinėms institucijoms ir organizacijoms, taip pat žiniasklaidai, patekti į visas migrantų priėmimo ir sulaikymo vietas; ragina Sąjungos delegacijas ir valstybių narių ambasadas, taip pat atvykstančias Europos Parlamento delegacijas stebėti migrantų padėtį minėtose sulaikymo vietose ir kreiptis į šios srities nacionalines valdžios institucijas, siekiant užtikrinti pagarbą migrantų teisėms ir skaidrumą visuomenei;
64. nurodo, kad prekyautojai žmonėmis daugeliui pabėgėlių pateikia tikrovės neatitinkantį vaizdą; dar kartą primena, kad svarbu kovoti su prekyba žmonėmis, sustabdyti pinigų srautus ir išardyti tinklus, nes tokiu būdu gali būti padarytas teigiamas poveikis trečiųjų šalių pabėgėlių, bandančių bėgti nuo karo ir teroro, žmogaus teisių padėčiai;
65. skatina glaudžiai bendradarbiauti migrantų teisių apsaugos srityje su kompetentingomis tarptautinėmis organizacijomis ir kitomis institucijomis ir organizacijomis, aktyviai veikiančiomis migracijos valdymo srityje, ypač labiausiai migracijos paliestose šalyse, ir padėti joms priimti migrantus, gerbiant jų orumą ir laikantis jų teisių;
66. pabrėžia, kad reikia stiprinti bendradarbiavimą su tokiomis organizacijomis, siekiant užkirsti kelią neteisėtam migrantų įvežimui ir prekybai žmonėmis, stiprinant mokymą, imantis gebėjimų stiprinimo veiksmų, diegiant informacijos mainų mechanizmus, apimančius imigracijos srities ryšių palaikymo pareigūnų tinklų poveikio vertinimus ir bendradarbiavimą, kurį jie užmezga su trečiosiomis šalimis, skatindami bendradarbiavimą baudžiamosios teisės klausimais, ir skatinant šios srities Palermo protokolų ratifikavimą, skatinant bendradarbiavimą baudžiamosios teisės klausimais ir nustatant įtariamuosius, taip pat padedant tirti nusikalstamas veikas kartu su nacionalinėmis institucijomis;
67. prašo, kad Europos Parlamentas būtų labiau įtrauktas į kompleksinio požiūrio į žmogaus teises migracijos politikoje rengimą ir kad šie klausimai būtų įtraukti į Sąjungos metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje, taip pat į tą jos dalį, kurioje kiekviena šalis svarstoma atskirai; reikalauja vykdyti griežtesnę parlamentinę su trečiosiomis šalimis sudarytų darbo susitarimų ir atitinkamų Sąjungos agentūrų išorės bendradarbiavimo veiklos kontrolę; reikalauja daugiau atsižvelgti į ekspertų ataskaitas ir Europos prieglobsčio paramos biuro surinktus duomenis apie pabėgėlių kilmės šalis;
68. pripažįsta pilietinės visuomenės vaidmenį dalyvaujant politiniame dialoge ir indėlį į jį; pabrėžia, kad svarbu konsultuotis su pilietine visuomene visais Sąjungos išorės politikos klausimais, ypatingą dėmesį skiriant visapusiškam dalyvavimui, skaidrumui ir tinkamai

informacijos sklaidai visais su migracija susijusių politikos priemonių ir procesų klausimais; primena, jog būtina didinti moterų organizacijų dalyvavimą, priimant sprendimus dėl konfliktų sprendimo, ir tinkamiau įtraukti pabėgėles, perkeltasias ir migrantas į su jomis susijusių sprendimų priėmimą; ragina Komisiją ir EIVT stiprinti trečiųjų šalių nacionalinių žmogaus teisių apsaugos institucijų pajėgumus, kad jos galėtų dėti daugiau pastangų migrantų teisių apsaugos srityje ir kovoti su nežmonišku ir žeminančiu elgesiu, neapykantą migrantams kurstančiomis kalbomis, kaip nurodyta 32-jų nacionalinių žmogaus teisių ombudsmenų ir institucijų priimtoje Belgrado deklaracijoje;

69. primygtinai ragina priimančiąsias šalis daugiau dėmesio skirti migrantų asociacijoms, kurios turėtų būti tiesiogiai įtraukiamos į bendruomenių vykdomas vystymo programas;
70. ragina valstybes nares vykdyti savo įsipareigojimą 0,7 proc. bendrų nacionalinių pajamų (BNP) skirti paramai vystymuisi; reikalauja, kad ši parama niekada nebūtų priklausoma nuo bendradarbiavimo migracijos srityje, ir prašo Sąjungos ir jos valstybių narių neįskaityti pabėgėlių priėmimui naudojamų lėšų į paramą vystymuisi;
71. pabrėžia, kad paramos vystymuisi programos neturėtų būti naudojamos vien tik migracijos ir sienų valdymo tikslais; primygtinai ragina pagal ES vystymosi projektus, skirtus migrantams ir prieglobsčio prašytojams, įgyvendinti principą „nepamirškime nė vieno“ ir dėmesį sutelkti į galimybes naudotis pagrindinėmis socialinėmis paslaugomis, ypač sveikatos priežiūros ir švietimo paslaugomis, taip pat daug dėmesio skirti pažeidžiamiesiems asmenims ir grupėms, pvz., moterims, vaikams, mažumoms ir čiabuviams, taip pat LGBT asmenims ir neįgaliesiems;
72. atkreipia dėmesį į teigiamus migracijos poveikio migrantų kilmės šalies vystymuisi aspektus, pvz., migrantų siunčiamas perlaidas, kurie gali labai padėti šeimai ir svariai prisidėti prie bendruomenės raidos; todėl ragina valstybes kuo labiau sumažinti perlaidų siuntimo išlaidas;
73. ragina Sąjungą ir jos valstybes nares užtikrinti efektyvų ir veiksmingą politikos suderinamumą vystymosi labui ir, įgyvendinant migracijos politiką trečiųjų šalių atžvilgiu, prioritetą teikti žmogaus teisių užtikrinimui;
74. primygtinai ragina ES integruoti migracijos dimensiją į Kotonu susitarimą pakeisiančią sistemą, pagal kurią bus apibrėžti būsimi ES ir AKR valstybių santykiai; pažymi, kad, trečiosioms šalims aktyviau dalyvaujant ES visuotinio požiūrio į migraciją ir judumą (VPMJ) priemonių rengime ir derantis dėl jų, būtų stiprinamas šių priemonių partnerystės pobūdis ir padidinta atsakomybė už jas vietoje, taip pat jų efektyvumas;
75. ragina sumažinti skurdžių šalių skolos našta, siekiant joms padėti parengti viešąją politiką, pagal kurią būtų užtikrinama pagarba žmogaus teisėms; primygtinai pabrėžia, kad turi būti sudarytos palankesnės sąlygos priimti tvarius su skola susijusius sprendimus, įskaitant atsakingo skolinimo ir skolinimosi standartų patvirtinimą, pasinaudojant daugiašale teisine valstybės skolos restruktūrizavimo procesų sistema, siekiant sumažinti skolos našta ir išvengti nepakeliamos skolos, kad būtų sukurtos sąlygos apsaugoti žmogaus teises ilguoju laikotarpiu;

76. teigiamai vertina migracijos integravimą į darnaus vystymosi tikslus (DVT), visų pirma į 10-ąjį DVT, pagal kurį nustatoma pasaulinės vystymosi politikos programa iki 2030 m.; primena, kad valstybės įsipareigojo bendradarbiauti tarptautiniu lygmeniu, kad užtikrintų saugią, tvarkingą ir teisėtą migraciją, visapusiškai gerbiant žmogaus teises ir humaniškai elgiantis su migrantais, neatsižvelgiant į tai, ar jie turi migranto, pabėgėlio ar perkeltos asmens statusą; pažymi, kad priverstinis gyventojų perkėlimas yra ne tik humanitarinis klausimas, bet ir vystymosi problema, todėl reikėtų užtikrinti geresnę koordinavimą tarp humanitarinių ir vystymosi veiksmų subjektų; laikosi nuomonės, kad, siekiant DVT, sudaroma galimybė sustiprinti teisėmis grindžiamą požiūrį, vykdant prieglobsčio ir migracijos politiką ir migracijos gaires integruoti į vystymosi strategijas; ragina tarptautinę bendruomenę patvirtinti išmatuojamus su migracija susijusių DVT rodiklius ir surinkti bei paskelbti suskirstytus duomenis apie migrantų galimybes gauti deramą darbą, sveikatos priežiūros ir švietimo paslaugas, ypač besivystančiose kelionės tikslo šalyse, kad būtų pagerintas migracijos valdymas;
77. pabrėžia, kad Sąjunga ir valstybės narės privalo remti mažiausiai išsivysčiusias šalis kovos su klimato kaita srityje, kad būtų išvengta skurdo didėjimo šiose šalyse ir dėl aplinkos veiksnių persikeliančių asmenų skaičiaus augimo;
78. prašo Sąjungos aktyviai dalyvauti diskusijoje dėl „pabėgėlio dėl klimato kaitos“ sąvokos, taip pat galbūt suformuluoti šios sąvokos apibrėžtį tarptautinės teisės lygmeniu;
79. pabrėžia, kad reikia efektyviau koordinuoti ir vertinti įvairių Europos Sąjungos lygmeniu prieinamų trečiosioms šalims skirtų migracijos srities finansinių priemonių įgyvendinimą, jų poveikį ir tęstinumą – šios priemonės dabar yra paskirstytos įvairiose srityse, pvz., migracijos politikos, tarptautinio vystomojo bendradarbiavimo, išorės politikos, kaimynystės politikos ir humanitarinės pagalbos, o jas įgyvendinant 2004–2014 m. laikotarpiu daugiau negu 400 projektų įgyvendinimui sutelkta daugiau kaip 1 mlrd. EUR;
80. atkreipia dėmesį į Sąjungos bendradarbiavimo priemonių poveikį imigracijos, prieglobsčio ir žmogaus teisių apsaugos srityje; pažymi, kad įsteigtas Skubiosios pagalbos patikos fondas stabilumui didinti ir pagrindinėms neteisėtoms migracijos ir asmenų persikėlimo Afrikoje priežastims šalinti; reikalauja vertinti ir stebėti šį fondą ir panašaus pobūdžio susitarimus, pvz., ES ir Turkijos pareiškimą ir Chartumo ir Rabato procesus;
81. pabrėžia, kad susitarimuose su trečiosiomis šalimis turi būti numatyta didelę dalį paramos skirti tam, kad būtų įveikta migraciją lemianti socialinė, ekonominė ir politinė krizė, taip padedant mažinti migracijos srautus Europos Sąjungos sienų link;
82. pabrėžia, jog svarbu, kad Europos Sąjunga, įgyvendindama ES visuotinį požiūrį į migraciją ir judumą (VPMJ), aktyviau bendradarbiautų su trečiosiomis šalimis, kad būtų vis labiau stiprinamas tokių priemonių partnerystės pobūdis, gerinamas jų efektyvumas ir didinamas jų įnašas į migracijos problemų sprendimą;
83. mano, kad reikia geriau suderinti ES visuotinį požiūrį į migraciją ir judumą, į visus išorės susitarimus įtraukti griežtus žmogaus teisių laikymosi kontrolės ir priežiūros mechanizmus ir teikti pirmenybę kilmės ir tranzito šalyse vykdomiems projektams,

kuriais būtų gerinama migrantų žmogaus teisių padėtis;

84. ragina Sąjungą pasirašyti partnerystės judumo srityje susitarimus su savo artimiausiomis partnerėmis;
85. prašo Komisijos ir valstybių narių savo politikoje numatyti migrantų grąžinimą tik tai į tas kilmės šalis, kur jie gali būti priimami visiškai saugiai, visapusiškai gerbiant visas jų pagrindines ir procedūrines teises, ir tuo tikslu prašo pirmenybę teikti savanoriškam grąžimui, o ne priverstiniam grąžinimui; pabrėžia, kad su trečiosiomis šalimis sudaromuose šios politikos srities susitarimuose turi būti numatomos apsaugos sąlygos, kurios užtikrintų, kad nebūtų pažeidžiamos į savo šalį grąžintų migrantų teisės ir kad jie nebūtų persekiojami; pripažįsta, jog svarbu periodiškai vertinti tokius susitarimus, kad jie nebūtų sudaromi su šalimis, nesilaikančiomis tarptautinių žmogaus teisių standartų;
86. reikalauja imtis kovos su kontrabandos tinklais veikslių ir sustabdyti prekybą žmonėmis; prašo numatyti teisėtus ir saugius kelius, įskaitant humanitarinius koridorius, kuriais galėtų naudotis asmenys, prašantys tarptautinės apsaugos; prašo parengti nuolatinio ir privalomojo perkėlimo programas ir išduoti humanitarines visas iš konflikto zonų bėgantiems asmenims, kad jie galėtų, be kita ko, įvažiuoti į trečiąją šalį ir joje prašyti prieglobsčio; reikalauja numatyti daugiau teisėtų būdų ir nustatyti bendrąsias atvykimą ir gyvenimą reglamentuojančias taisykles, kad migrantai galėtų dirbti ir ieškoti darbo;
87. primygtinai teigia, kad reikia sukurti ir geriau įgyvendinti į nelaimę patekusių, tranzitu vykstančių ir prie ES sienų esančių migrantų apsaugos sistemas;
88. teigiamai vertina kovos su kontrabandininkais ir prekyautojais žmonėmis operacijas ir pritaria tam, kad būtų stiprinamas Sąjungos išorės sienų valdymas; pabrėžia, kad reikia parengti ilgalaikį visapusišką ir konkretų skubių veikslių planą, kuris apimtų trečiųjų šalių bendradarbiavimą kovojant su organizuotais nusikalstamais prekeivių tinklais;
89. pabrėžia, kad neteisėtas migrantų įvežimas būna susijęs su prekyba žmonėmis ir yra didelis žmogaus teisių pažeidimas; primena, kad tokios misijos kaip EURONAVFOR MED yra konkreti kovos su neteisėtu migrantų įvežimu priemonė; ragina Sąjungą tęsti tokio tipo operacijas ir dar intensyviau jas vykdyti;
90. mano, jog būtina svarstyti sienų politikos gerinimo ir saugumo stiprinimo klausimus, taip pat svarstyti, kaip ateityje pagerinti FRONTEX ir EASO vaidmenį; kviečia būti solidariems ir konkrečiai įsipareigoti įnešant pakankamus įnašus į šių agentūrų biudžetą ir remiant jų veiklą;
91. pabrėžia, kad būtina gerinti migrantų antplūdžio valdymo centrų ir prie Sąjungos išorės sienų esančių atvykimo punktų veikimą;
92. ragina Sąjungą nuostatas dėl duomenų apsaugos įtraukti į susitarimus dėl informacijos pranešimo ir keitimosi informacija pasienyje ir migracijos maršrutuose;
93. ragina Europos Sąjungą ir priimančiąsias šalis parengti veiksmingas informacijos srautų koordinavimo ir derinimo, duomenų kaupimo, jų kryžminių nuorodų sudarymo ir analizės priemones;

94. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių šalių vyriausybėms bei parlamentams, JTO, Europos Tarybai, Afrikos Sąjungai, Amerikos valstybių organizacijai ir Arabų Valstybių Lygai.

VYSTYMOŠI KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Užsienio reikalų komitetui

dėl žmogaus teisių ir migracijos trečiosiose šalyse
(2015/2316(INI))

Nuomonės referentė: Marina Albiol Guzmán

PASIŪLYMAI

Vystymosi komitetas ragina atsakingą Užsienio reikalų komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. mano, kad migracija yra žmogaus teisė, įtvirtinta JT visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 13 straipsnyje; primygtinai ragina Komisiją, valstybes nares ir tarptautinę bendruomenę paisyti šio straipsnio nuostatų ir atitinkamų tarptautinių įsipareigojimų, susijusių su pabėgėliais ir migrantais, taip pat pripažinti teigiamą pabėgėlių ir migrantų indėlį į mūsų visuomenę, kuris yra naudingas kelionės tikslo, tranzito ir kilmės šalims, įskaitant besivystančias šalis; šiuo požiūriu pabrėžia teigiamą poveikį, kurį migracija gali daryti vystymuisi;
2. ragina ES ir tarptautinę bendruomenę nustatyti konkrečius veiksmus, kurių gali imtis vyriausybės siekdamos padidinti teisėtos migracijos, kaip vystymąsi skatinančio veiksnio, potencialą; pabrėžia, kad reikia užtikrinti politinę lyderystę ir aktyvią propagavimo veiklą, ypač kelionės tikslo šalyse, kad būtų kovojama su ksenofobija ir sudaromos geresnės sąlygos socialinei migrantų integracijai;
3. pabrėžia poreikį skubiai imtis veiksmų siekiant užkirsti kelią visiems žmogaus teisių pažeidimams, kuriuos patiria migrantai; šie pažeidimai yra ypač dideli esant spaudimui dėl saugumo iššūkių ir gaivalinių nelaimių; pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės turi rodyti pavyzdį propaguojamos ir apsaugodamos migrantų žmogaus teises, visų pirma savo teritorijoje, kad jomis būtų galima pasitikėti, kai bus svarstomi migracijos ir žmogaus teisių klausimai trečiosiose šalyse;
4. prašo ypač daug dėmesio skirti pažeidžiamų grupių, pvz., moterų, vaikų, LGBT asmenų, neįgaliųjų ir pagyvenusių žmonių, teisių apsaugai, nes šie asmenys yra ypač pažeidžiami atsižvelgiant į įvairius pavojus, būtent, smurtą, prekybą žmonėmis ir prievartą; ragina Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) propaguoti vaikų, be kita ko, perkeltųjų arba gyvenančių pabėgėlių stovyklose, švietimo svarbą, nes švietimas suteikia normalumo vaiko gyvenimui, taigi suteikia orumo ir atkuria vaiko žmogaus teisę į prižiūrėtą vaikystę;

5. primena, kad besivystančios šalys priėmė didžiąją dalį pasaulio pabėgėlių ir migrantų; pripažįsta trečiųjų šalių pastangas priimant migrantus ir pabėgėlius; pabrėžia, kad šių šalių paramos sistemos susiduria su pavojingomis problemomis, dėl kurių gali atsirasti didelių grėsmių siekiant apsaugoti vis didesnę skaičių perkeltųjų gyventojų;
6. ragina ES siekti politikos suderinamumo ir naudoti įvairias politikos priemones palaikant santykius su besivystančiomis šalimis, siekiant propaguoti žmogaus teises ir migrantų teises; ragina ES ir jos valstybes nares sistemingai įtraukti migracijos klausimus kaip politinio dialogo su trečiosiomis šalimis sudedamąją dalį ir teikti techninę pagalbą, kad būtų tobulinama nacionalinė ir vietinė migrantų integracijos politika, kartu užtikrinant tinkamą NVO ir pilietinės visuomenės dalyvavimą; be to, ragina Komisiją ir EIVT didinti keitimąsi gerosios praktikos pavyzdžiais su trečiosiomis šalimis, ypač suteikiant mokymus pagalbos teikėjams, kaip veiksmingiau nustatyti įvairias migrantų, ypač pažeidžiamiausių migrantų, savybes, kilmę ir patirtį, kad būtų galima juos geriau apsaugoti ir padėti jiems atsižvelgiant į jų poreikius;
7. pabrėžia, kad paramos vystymuisi programos neturėtų būti naudojamos vien tik migracijos ir sienų valdymo tikslais; primygtinai ragina pagal ES vystymosi projektus, skirtus migrantams ir prieglobsčio prašytojams, įgyvendinti principą „nepamirškime nė vieno“ ir dėmesį sutelkti į galimybes naudotis pagrindinėmis socialinėmis paslaugomis, ypač sveikatos priežiūros ir švietimo paslaugomis, ir daug dėmesio skirti pažeidžiamiesiems asmenims ir grupėms, pvz., moterims, vaikams, mažumoms ir čiabuviams, taip pat LGBT asmenims ir neįgaliesiems;
8. laikosi nuomonės, kad migracija turi pagrindines priežastis (visų pirma ekonomines, politines, socialines ir aplinkosaugines priežastis); mano, kad teikiant paramą vystymuisi šios pagrindinės priežastys turėtų būti veiksmingai šalinamos, didinant vystomąjį bendradarbiavimą, gerinant gebėjimų stiprinimą, remiant konflikto reguliavimą ir propaguojant pagarbą žmogaus teisėms; pabrėžia, kad šios priežastys yra susijusios su išaugusiu konfliktų ir karų skaičiumi, žmogaus teisių pažeidimais ir gero valdymo trūkumu;
9. primena, kad pagrindinės migracijos priežastys – tai skurdas, nelygybė ir perspektyvų trūkumas ir kad vystomasis bendradarbiavimas yra veiksminga priemonė siekiant spręsti šias problemas; atsižvelgdamas į tai, apgailestauja dėl to, jog ES pagalbos lygis šiuo metu nėra pakankamas, kad būtų pasiektas 0,7 proc. BNP sudarančios oficialios paramos vystymuisi (OPV) tikslas, ir jog kelios valstybės narės net sumažino savo pagalbos programas;
10. teigiamai vertina migracijos integravimą į darnaus vystymosi tikslus (DVT), visų pirma į 10-ąjį DVT, pagal kurį nustatoma pasaulinės vystymosi politikos programa iki 2030 m.; primena, kad valstybės įsipareigojo bendradarbiauti tarptautiniu lygmeniu, kad užtikrintų saugią, tvarkingą ir teisėtą migraciją, kuri apimtų visapusišką pagarbą žmogaus teisėms ir humanišką elgesį su migrantais, neatsižvelgiant į jų migracijos statusą, pabėgėliais ir perkeltais asmenimis; pažymi, kad priverstinis gyventojų perkėlimas yra ne tik humanitarinis klausimas, bet ir vystymosi problema, todėl reikėtų užtikrinti geresnę koordinavimą tarp humanitarinių ir vystymosi veiksmų subjektų; laikosi nuomonės, kad siekiant DVT sukuriama galimybė sustiprinti teisėmis grindžiamą požiūrį įgyvendinant prieglobsčio ir migracijos politiką ir integruoti migracijos aspektą į vystymosi strategijas;

ragina tarptautinę bendruomenę patvirtinti išmatuojamus su migracija susijusių DVT rodiklius ir surinkti bei paskelbti suskirstytus duomenis apie migrantų galimybes gauti deramą darbą, sveikatos priežiūros ir švietimo paslaugas, ypač besivystančiose kelionės tikslo šalyse, kad būtų patobulintas migracijos valdymas;

11. nurodo, kad prekyautojai žmonėmis daugeliui pabėgėlių pateikia tikrovės neatitinkantį vaizdą; pakartoja, kad svarbu kovoti su prekyautojais žmonėmis, nutraukiant pinigų srautą ir išardant tinklus, nes tokiu būdu bus padarytas teigiamas poveikis pabėgėlių trečiosiose šalyse, ketinančių bėgti nuo karo ir teroro, žmogaus teisių padėčiai;
12. pabrėžia, kad ES turi aktyviau įgyvendinti savo užsienio politiką siekiant užtikrinti taiką ir stabilumą tuose regionuose, kuriuose karas ir konfliktas lemia didžiulius migracijos srautus į Europos Sąjungą;
13. pakartoja pastarąjį JT vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro pareiškimą, kad didelis skaičius migrantų – terorizmo ir sunkių žmogaus teisių pažeidimų aukos ir kad todėl su šiais pabėgėliais turėtų būti elgiamasi atitinkamai;
14. ragina ES ir jos valstybes nares užtikrinti efektyvų ir veiksmingą politikos suderinamumą vystymosi labui ir prioritetą teikti žmogaus teisių užtikrinimui įgyvendinant savo migracijos politiką trečiųjų šalių atžvilgiu;
15. pažymi, kad, nors pabėgėlių skaičius visame pasaulyje vis auga, šalies viduje perkeltų asmenų skaičius yra dar didesnis; pabrėžia, kad šalies viduje perkelti asmenys neturėtų būti diskriminuojami vien dėl to, kad turėjo rasti saugią vietą nekirsdami tarptautinių sienų, ir todėl pabrėžia, kad turėtų būti ginamos šalies viduje perkeltų asmenų teisės, įskaitant galimybes naudotis sveikatos priežiūros ir švietimo paslaugomis;
16. ragina sukurti teisėtus darbuotojų migracijos kanalus, be kita ko, skirtus mažo darbo užmokesčio sektoriams;
17. primygtinai ragina ES integruoti migracijos dimensiją į Kotonu susitarimą pakeisiančią sistemą, pagal kurią bus apibrėžti būsimi ES ir AKR valstybių santykiai; pažymi, kad trečiosioms šalims aktyviau dalyvaujant rengiant ES visuotinio požiūrio į migraciją ir judumą (VPMJ) priemones ir derantis dėl jų būtų stiprinamas šių priemonių partnerystės pobūdis ir padidinta atsakomybė už jas vietoje ir jų efektyvumas;
18. prašo Komisijos padidinti ES skubiosios pagalbos Afrikai patikos fondo skaidrumą ir lankstumą ir ragina valstybes nares į šį fondą įnešti bent tokio paties dydžio kaip Komisijos įnašą; pabrėžia, jog tinkamai stebint ir vertinant programas nepaprastai svarbu užtikrinti, kad naudojant patikos fondo lėšas būtų siekiama jo tikslų, būtent, padedama tiems, kuriems reikalinga pagalba, kovojama su blogu valdymu ir korupcija ir skatinamas teisinės valstybės principo laikymasis Afrikos šalyse;
19. ragina sumažinti skurdžių šalių skolos naštą siekiant joms padėti parengti viešąją politiką, pagal kurią būtų užtikrinama pagarba žmogaus teisėms; primygtinai pabrėžia, kad turi būti sudarytos palankesnės sąlygos priimti tvarius su skola susijusius sprendimus, įskaitant atsakingo skolinimo ir skolinimosi standartų patvirtinimą, pasinaudojant daugiašale teisine valstybės skolos restruktūrizavimo procesų sistema, siekiant sumažinti skolos naštą ir išvengti nepakeliamos skolos, kad būtų sukurtos sąlygos apsaugoti žmogaus teises ilguoju

laikotarpis.

GALUTINIO BALSAVIMO NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	20.4.2016
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 20 -: 2 0: 2
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličă, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Marina Albiol Guzmán, Brian Hayes, Paul Rübige, Patrizia Toia
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Amjad Bashir, Tiziana Beghin, Miroslav Poche

GALUTINIO BALSAVIMO ATSAKINGAME KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	12.7.2016
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 47 -: 11 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Mario Borghesio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Ivo Vajgl, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans, Boris Zala
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Laima Liucija Andrikienė, Andrzej Grzyb, Takis Hadjigeorgiou, Marek Jurek, Tokia Saifi, Eleni Theocharous, Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Janusz Zemke
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Beatriz Becerra Basterrechea, Therese Comodini Cachia, Edouard Ferrand, Liliana Rodrigues